

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Ε' Αριθ. 419

Διευθυντής: Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Πέμπτη 8 Δεκεμβρίου 1922

ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ

Μετ' εκπλήξεως πολλής ήκουσθη ή τελευταία άγγελία καθ' ην ή Αλβανική Κυβέρνησις άπηγόρευσε τήν χορήγησιν της Έλληνικής γλώσσας εις τά σχολεία άτινα διατηρούσι αι Έλληνικαί Κοινότητες εν Βορείω Ηπείρῳ.

Δυσκολευόμεθα ακόμη να πιστεύσωμεν ός αληθή τήν εξαγγελθείσαν είδησιν.

Διότι μία τολούτη άπόφασις της Αλβανικής Εύθεροήσεως θά ήτο ούχι μόνον αντίθετος προς τά άναγκω. ρισθέντα δικαιώματα των μειονοψηφιών, δυνάμει του σχετικού πρωτοκόλλου της Κοινωνίας των Εθνών, ής μέλος άποτελεεί και ή Αλβανία, πολλαπλώς προστατευθείσα παρ' αύτης, αλλά ώς θν έδεσχέραινε σπουδαίως τάς κρατούσας φιλικάς σχέσεις μεταξύ των δυο ήμύρων Κρατών και τά κελώς έννοούμενα πολιτικά συμφέροντα άμφοτέρων.

Η Έλλάς μετά συμπαθείας πάντοτε απέδιδεν προς τήν νεκράν ήμικραν Έπικράτειαν από της συστάσεως της και της διεθνούς άναγνωρίσεως της ως κράτος ανεξάρτητον και εξεδηλώσε τάς διαθέσεις της προς μίαν πληρεστέραν συνεννόησιν προς φιλικόν δι ακανονισμόν πάσης μεταξύ αύτης και της Αλβανίας δι αφορής.

Αυτό άλλως τε άπικτεεί τό συμφέρον του Έλληνικού και Αλβανικού λαού μεταξύ των οποίων στενός υπάρχει φιλετικός σύνδεσμος λόγω της κοινής καταγωγής και τά συμφέροντά των πολιτικά και οικονομικά συμπίπτουν.

Παρά τή Έλληνική κινήν γνώμη έδημιουργήθη μία άτμοσφαιρα συμπαθειών προς τήν Αλβανίαν και διά τήν σύσφιγξιν των φιλικών σχέσεων καλής γειτονίας.

Η εξαγγελθείσα είδησις θά συνετέλει εις τήν δημιουργίαν άδικαιολογήτου ψυχρότητος και δυσπιστίας εμβλάθη άμφοτέρων των μερών. Θέλομεν να έλπίζωμεν ότι θά διαφυσθή ή είδησις αύτη και ότι ή κρατούσα πολιτική συνεννόησις άπ' ευθείας μεταξύ Ελλάδος και Αλβανίας θά εξακολουθήσῃ χωρίζοντα πρεσβεάλλωνται τούτου είδους προσκόμματα επί σημείων το-

σούτων [εθούκτων ως δια τήν Έλληνικήν κοινήν γνώμην ως είναι τό ζήτημα της λειτουργίας των Έλληνικών Σχολείων εν Βορείω Ηπείρῳ.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

= | ΚΑΙ | =

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ο πολιτικός όρίζων της χώρας ήρchiσε να θολούται επικινδύνως ως άναγγέλλουν αι τελευταίαι είδήσεις. Η συνοχή της Κυβερνήσεως κατέστη λίαν ευθραυστος αν δεν εξέλιπε τελείως. Το Μεταξικόν κόμμα εν τή συμπαράξει του μετά των βενιζελικών υιοθέτησε και ενεκολποήθη και τάς μεθόδους του βενιζελισμού. Δύναται να είπη τις ότι υπερέβηλεν πολλοίς τον διδάσκαλον. Τόν επάγγελθέντα διεθνή διαγωνισμόν διά τήν ανάληψιν της εκτελέσεως έργων οδοποιίας επέτυχε να τον καταστήσῃ δυ-αγωνισμόν μεταξύ δύο αντιμαχόμενων όθθεν έταιριών, ενώ κατ' ουσίαν πρόκειται περί έργου Μικροής-Κοντός και Σίχ.

Ο κ. Μεταξάς έπιθυμεί να συγκροτήσῃ κόμμα. Αδιαφορεί διά ποιόν μέσων. Ο σκοπός θά άγιάσῃ τά μέσα, αν εν τῷ μεταξύ δεν προφύγῃ να έπεμβῇ ο μόνος ένδικοφερόμενος, ο Λόος, και σαρρώσῃ τό κακόν αυτό συναπάντημα. Αφού άπεμπόλησε πών έσρον και όσιον και έδειχθη ξένος προς τόν πόνον του λαού ο κ. Μεταξάς μόνον του κατέβαλε φροντίδα να κρατήσῃ τήν μερίδα του λέοντος εν τή διανομή των ύπουργικών χαρτοφυλακίων δια να έπιβληθῇ δια της συναλλαγής επί του λαού. Νομίζει ότι εφ' όσον έξασφάλισε τήν άνοχήν του άσθενικού τήν θέλησιν και τήν ψυχήν κ. Καφαντάρη και συνεννοήθη μετά του κ. Μιχαλακοπούλου ότι θά υπνωτίσῃ και τόν λαόν. Αλλ' ο άντιβενιζελικός λαός όστις άποτελεεί και τήν μεγάλην πλειοψηφίαν του έθνους άγρυπνεί και θά δώσῃ τό προσήκον μάχημα εις τόν πολιτικόν αυτόν μεταπράτην.

Μεταξύ των πολλών δεινών τά όποια μαστιζούν τόν έλληνικόν λαόν λόγω της οικονομικής κρίσεως, της έλλείψεως μέσων συγκοινωνίας, άσφαλείας και κρατικής άντιλήψεως προσετέθη τελευταίως και ένα άλλ. κακόν τό όποϊον δεν άφίνει

τόν δυστυχῆ λαόν να ήσυχάσῃ. Ο κ. Βενιζέλος ως ζοφερόν σύννεφον έφθασε και επεκάθισεν επί της πρωτεύουσας, και έκειθεν ραδιουργεί και ύπνομεύει εις βάρος της ήσυχίας του λαού κατ' τόν γνωστόν του σατανικόν τρόπον.

Μία ώραία Στρατιωτική έορτή

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ

Ο εκφωνηθείς λόγος υπό του Διοικητού του ΥΠΙ Συν)τος Όρ. Πυρ)κού Αντ)χου κ. Κ. Μπακοπούλου. — Η δεξιώς. Η δοθείσα χοροεσπερίς εν τή Στρατ. Λέσχῃ.

Τήν παρελθούσαν Κυριακήν έορτήν της Αγίας Βαρβάρας προστάτιδος του Πυροβολικού, εις τινς εν ταύθα στρατώνας του Πυροβολικού έψάλη τήν 11 μ. μ. ώραν ή κεκανονισμένη δοξολογία καθ' ήν παρευρέθησαν άπαν αι εν τή πόλει μας Αρχαί. Μετά τήν δοξολογίαν έκαμε τήν κατωτέρω ώραιότητα προσφώνησιν ο Διοικητής του ΥΠΙ Συν)τος Πυρ)κού και φρούραρχος άντισυνταγματάρχης κ. Κ. Μπακοπούλος, εις εκ των άρίστων αξιωματικών του Στρατού μας.

Πυροβοληταί,

Σήμερον επί τή έορτή της Αγίας Βαρβάρας έορτάζει και τό Πυροβολικόν. Και δεν έορτάζει μόνον τό Έλληνικόν Πυροβολικόν, έορτάζει τό Πυροβολικόν και όλων σχεδόν των άλλων Κρατών.

Ως γνωστόν ή Αγ. Βαρβάρα ζήσασα κατ' τά πρώτα μετά Χριστόν έτη και άσπασθείσα τήν χριστιανικήν θρησκείαν ύπέστη πολλά και σκληρά βασανιστήρια από τους τότε δώκτας του χριστιανισμού, ίνα άπαρνούμενη τήν νέαν της θρησκείαν επανέλθῃ εις τήν παλαιάν, δηλ. εις τήν ειδωλολατρείαν. Αύτη όμως άψηφούσα τά τόσα μωτύρια εις α υπεβάλετο και άδιαφορούσα διά τόν θάνατον όστις τήν άνέμενεν, ένέμενεν υπερηφάνως και άνενδότως εις τήν νέαν της του Χριστού θρησκείαν. Τοúτο έξώργησε τόν πατέρα της Διόσκουρον, Έλληνα όντα, και ό όποιος αφού τήν υπέβαλε και αύθις εις βασανιστήρια, τέλος τήν άπεκεφάλισε διά του ίδιού του ξίφους. Μετά τήν άπαισίαν του αύτήν πράξιν και καθ' ήν ώραν έστρεφεν εκ του τόπου της σφαγής κατεκάη υπό πεισόντος κεραυνού, καιτοι τήν ήμέραν εκείνην ούδέν έσφος υπήρχεν εις τόν όρίζοντα. Ο διά του κεραυνού θάνατος του πατρός της Αγ. Βαρβάρας φαίνεται τό πιθανώτερον, ότι είναι ο λόγος διόν ή έορτή αύτης καθιερώθη και ως

έορτή του πυροβολικού. Όπως ο κεραυνός κατέκαυσε τόν έγκληματιαν και άσεβῆ έκείνον πατέρα, ούτω και τό πυροβολικόν διά των μύδρων του δηλ. των κεραυνών του κατασυντρίβει τους έχθρους της πατρίδος.

Είνε έπομένως τό πυροβολικόν όπλον φοβερόν ως ο κεραυνός. Αλλ' ίνα τά άποτελέσματα της ενεργείας του είνε ανάλογα της μεγάλης ισχύος του πρέπει να τό διευθύνουσι και να τό χειρίζονται χείρες ίκαναί. Πολυετής πολεμική πείρα μάς έδίδαξεν ό τι και μία έτι πυροβολαρχία καλώς διευθυνομένη και καλώς ύπηρετούμενη δίδει πολλάκις τήν νίκην εις τόν τομέα της ενεργείας της.

Τό πυροβολικόν κατ' και μετά τόν τελευταίον πόλεμον ύπέστη τελειοποίησιν, ή ισχύς του έπολλαπλασιάσθη, ή ακρίβειά του ηρξήθη και αι μέθοδοι της βολής του κατ' πολυτέλειοποιήθησαν, αλλά συγχρόνως κατέστησαν δυσκολότεραι και πολυπλοκώτεραι και δεν δύναται τις επίτυχώς να τας χρησιμοποιήσῃ είμη καιόπιν ένδελεχούς μελέτης και συστηματικής άσκήσεως. Αλλά δια να είνε ή βολή του πυροβόλου επιτυχής δεν άρκεί μόνον καλώς τοúτο να διευθύνεται αλλά άπαραίτητον τυχάνει και καλώς να ύπηρετείται. Τό πρώτον είνε έργον των αξιωματικών τό δεύτερον είνε έργον των πυροβολητών. Επιδιοθείτε λοιπόν πάντες μετά ζήλου και δραστηριότητος εις τήν όσον τό δυνατόν καλλίτεραν και τελειότεραν έκμάθησιν των καθηκόντων σας. Όταν άνέλαβον τήν Διοίκησιν του Συν)τος, δι' ήμερησίας διαταγής και προφορικώς έλεγον τότε και επαναλαμβάνω σήμερον διά τους βραδύτερον προσελθόντας νεοσυλλέκτους στρατιώτας, ότι δέον να είμεθα υπερηφανοί διότι ύπηρετούμεν εις τό Συν)μα Πυρ)κού της Ηπείρου, της χώρας δηλαδή εκείνης, ήτις από άρχαιοτάτων χρόνων περιβλεπτον θέσιν εν τή Έλληνική Ιστορία κατέχει.

“ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ,”

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ
ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Ἑτησία Συνδρομή

Ἑσωτερικοῦ	Δρ.	75
Ἐξωτερικοῦ	Φρ.	75
Ἀμερικῆς	Δολ.	5

Εἶναι γνωστὸς ὁ πατριωτισμὸς, ὁ ἡρωϊσμὸς καὶ ἡ αὐτοθυσία τῶν κατοίκων αὐτῆς κατὰ τὴν μακράν ὑπὸ τοὺς Τούρκους δουλείαν ὡς καὶ κατὰ τὸν πολυετῆ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα τοῦ 1821.

Κατὰ τὸ 1912 ἐπέπρωτο νὰ καταλάβῃ τὰς πλέον περιλάμπρους καὶ ἐνδόξους σελίδας τῆς συγχρόνου Ἑλληνικῆς Ἱστορίας. Ἡ πόλις τῶν Ἰωαννίνων κατέστη τὸ ὄνειρον παντὸς Ἑλλήνου. Οἱ λόφοι καὶ πᾶσα πτυχὴ τῆς Κανέτας, τῆς Μανωλιάσας, τῆς Ἀστροφάκης, τοῦ Μιζιανίου καὶ ἰσίων ἄλλων θέσεων περικλείουν καὶ ἔσαν θυρῶν καὶ μίαν δόξαν Ἑλληνικὴν.

Εἰς τὸ πυροβολικὸν λοιπὸν μιᾶς τοιαύτης χώρας ἔχωμεν τὴν τιμὴν νὰ ὑπηρετώμεν. Ἡ τιμὴ αὐτὴ μᾶλλον ἐπιβάλλει περισσότερα καθήκοντα καὶ περισσότερα ὑποχρεώσεις. Ἀπὸ ἡμᾶς θὰ ἐξαρτηθῇ νὰ διατηρήσωμεν τὴν ἐλευθερίαν τῆς χώρας αὐτῆς ὡς καὶ τῶν λοιπῶν ἀτελευθερωθεῖσων Ἑλληνικῶν χωρῶν.

Τὴν ἐλευθερίαν τὴν ὁποίαν ἐπὶ τόσους αἰῶνας ἐπύθησαν οἱ πρόγονοι ἡμῶν καὶ ὑπὲρ τῆς ὁποίας τόσους σκληροὺς ἀγῶνας διεξήγαγον καὶ ἡ ὁποία τέλος ἀπεδόθη ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν.

Ἡ ἐλευθερία εἶνε τὸ πολυτιμότερον δῶρον διὰ τὸν ἄνθρωπον συγχρόνως δὲ καὶ τὸ ὑπέρτατον δικαίωμα.

Χάριν τῆς ἐλευθερίας, χάριν τοῦ δικαίου αὐτοῦ οἱ ἄνθρωποι ζῶντες ἐν ἀρχῇ διεσκορπισμένοι καὶ ἀλληλοσπαρτισμένοι ὁργανώθησαν εἰς κοινωνίας καὶ Κράτη καὶ πρὸς ἄμυναν καὶ διατήρησιν τούτων ὁργάνωσαν τοὺς στρατοὺς. Ἦτοι ἐν μικρὸν μέρος τῶν κατοίκων ἐκάστου Κράτους ἀναλαμβάνει ἐκ περιτροπῆς ἐνόπλιον τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐλευθερίας καὶ γενικῶς τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν προστασίαν τῶν ἄλλων, στοιχείον ἀπαραίτητον διὰ τὴν εὐνορίαν καὶ ὁ μάλιν καὶ ἡρεμὸν ζῶν τούτων. Ἐπομένως ὁ στρατὸς δὲν εἶνε τίς τὸ περιττὸν οὔτε ἀποτελεῖ πολυτέλειαν δι’ ἐν Κράτος ἀποτελεῖ Ἑθνικὴν ἀνάγκην, ἀποτελεῖ αὐτὴν τὴν βάσιν τῆς ὑπάρξεώς του. Ὁ στρατὸς εἶνε δι’ ἐν Κράτος δι’ εἶνε αἱ θύραι καὶ τὰ παράθυρα δι’ ἑμὴν οἰκίαν καὶ ὅπως πᾶσα οἰκία ἀνευ θυρῶν καὶ παραθύρων εἶνε εἰς τὴν διάθεσιν παντός κακοποιοῦ στείρου οὕτω καὶ πᾶν Κράτος ἀνευ στρατοῦ εἶνε εἰς τὴν διάθεσιν παντός ἐπιδρομέως.

Πᾶσα ἄλλη ἀντιστρατιωτικὴ θεωρία εἶναι αὐτόχρημα ἐγκληματικὴ οὐχὶ μόνον κατὰ τῆς Ποτείδος δηλ. τοῦ συνόλου τῶν πολιτῶν ἀλλὰ καὶ κατ’ αὐτῶν τῶν οἰκογενειῶν μας καὶ κατ’ αὐτῶν τῶν ἀτόμων μας. Ἐφ’ ὅσον ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι θὰ ὑπάκουσι συμφορῶντα, ἐπομένως ἀνταγωνισμὸς διενέξεις, συγκρούσεις

πόλεμος. Αἱ συγκρούσεις αὐταί, ὁ πόλεμος αὐτὸς εἶνε ἐπὶ ὀλιγώτερον πιθανὸς δι’ ἐν Κράτος, ἐφ’ ὅσον τοῦ το παρουσιάζεται ἰσχυρότερον, δηλ. διατηρεῖ στρατὸν καλῶς ὁργανωμένον καὶ πειθαρχοῦντα. Τοῦτο ἐξίγεται καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἀτόμων.

Πάντες γνωρίζομεν ὅτι ἐν ἄτομον ἀδύνατον καὶ ἀνίσχυρον εὐχερὲς καὶ εὐκόλως ὑφίσταται τὰς προσβολὰς καὶ τὰς ἐπιθέσεις ἄλλων ἀτόμων ἰσχυρότερον του, τουνάντιον συμβαίνει ὅταν τοῦτο ἐνδυναμωθῇ ἐνισχυθῇ ὀπλισθῇ. Τοῦτ’ αὐτὸ συμβαίνει καὶ διὰ τὰ Κράτη. Κράτος καλῶς ὁργανωμένον στρατιωτικῶς διατηρεῖ εὐκολότερον καὶ περισσότερον τὴν εὐρίνην τοῦ ἀπὸ ὅ,τι ἄλλο Κράτος μὴ ὁργανωμένον στρατιωτικῶς καὶ ὃν ἀνίσχυρον.

Δὲν εἶναι ἐπομένως οἱ στρατοὶ ἐκεῖ νοὶ εἰσὶν ἐπὶ τὸν πόλεμον. Ὁ πόλεμος εἶνε μέσα εἰς τὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως εἶνε καὶ εἰς τὴν φύσιν παντός ἄλλο ζῴου. Καὶ ἐν καταρχῇ θὰ εἶναι οἱ σημερινοὶ στρατοὶ ἀντὶ τῆς ἐξέγερσις μετὰ τῶν σημερινῶν Κρατῶν. Ὡς ἐπὶ χεῖρα συγκρούσεις μετὰ τῶν πόλεων μετὰ τῶν χωρίων, μετὰ τῶν ἀτόμων. Ὅτε τὰ ἄτομα, τὰ χωρία, αἱ πόλεις αὐταὶ θὰ ἡγαγκάζοντο πρὸς ἄμυναν κατὰ τῶν ἰσχυρότερον τῶν καὶ ὑπεράσπισιν τῶν συμφερόντων τῶν ὁργανώσασιν ἐνοπλῶν δυνάμιν δηλ. πάλιν στρατῶν.

Ὁ στρατὸς οὖν ἀποτελεῖ ἀνάγκην ἀνθρωπίνην καὶ διὰ τοῦτο ἐφ’ ὅσον ὑπάρχει ἄνθρωπος θὰ ὑπάρχει καὶ στρατὸς, εἴτε ὑπὸ τὴν μίαν εἴτε ὑπὸ τὴν ἄλλην μορφήν. Ἀλλ’ ἐκτός ὅτι ὁ στρατὸς ἀποτελεῖ ἔθνικὴ καὶ ἀνθρωπίνην ἀνάγκην συγχρόνως σπουδαίως ἐξυπηρετεῖ καὶ τὰς προσηχομένους, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς στρατιωτικῆς τῶν θητείας νέους. Διὰ ἀπλάσει τούτους ψυχικῶς. Ἐξυπώνει τὰ φρονήματα τῶν, διαμορφώνει τὸν χαρακτῆρα τῶν, εἰθίζει τούτους εἰς τὴν πειθαρχίαν καὶ σεβασμὸν πρὸς τοὺς ἀνωτέρους τῶν καὶ μεγαλειτέρους τῶν, τονώνει τὴν ψυχὴν τῶν, ἐνισχύει τὸ σῶμα τῶν καὶ ἐν γένει πολλαπλῶς ὠφελεῖ τούτους.

Νέοι ἀδύνατοι καὶ ἀσθενεῖς ἀπελθόντες τοῦ στρατεύματος ἰσχυροὶ καὶ ῥωμαῖοι, λόγῳ τῶν ὑγεινῶν συνθηκῶν καὶ ἀσκήσεων τῆς στρατιωτικῆς ζωῆς. Ἄλλοι ἐντελῶς ἀγρόματοι ἀπέκτησαν ἀρκούσας γραμματικὰς γνώσεις, διὰ τῶν ἐν τῷ στρατῷ λειτουργούντων σχολείων γραμμάτων. Ἄλλοι ἐξέμαθον τέχνας, ὡς εἶνε ἡ τέχνη τοῦ σαγματοποιοῦ, τοῦ λουτροῦ, τοῦ σιδηροτροῦ, τοῦ πεταλωτοῦ, τοῦ σφῆρος, τοῦ τηλεφώνου, τοῦ τηλεγραφήματος καὶ λ. αἱ γεωργοὶ τὴν ἐκγύμνασιν καὶ κανονικὴν περιποίησιν καὶ συντήρησιν τῶν κτηνῶν, τὴν ὁποίαν τελεῖται ἀγνοοῦν καὶ γενικῶς πάντες ἀποκτῶσι γνώσεις πολυτίμους διὰ τὸν κατὸ πιν ἰδιωτικὸν τῶν βίον. Εἶνε ἐπομένως ὁ στρατὸς δι’ ἐν Κράτος καὶ ἐν μεγάλῳ σχολείον.

Μὲ τὴν πεποιθῆσιν ὅτι ἕκαστος ἐξ ἡμῶν συναισθανόμενος τὴν μεγάλην χρησιμότητα καὶ τὸν εὐγενὴ καὶ ὑψηλὸν προορισμὸν τοῦ στρατοῦ, θὰ ἐπιδόθῃ μετὰ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως εἰς τὴν στρατιωτικὴν του μόρφωσιν καὶ ἀκρῆν καὶ πιστὴν ἐκπλήρωσιν τῶν στρατιωτικῶν του καθηκόντων, προσκαλῶ ἀπαντας ἵνα ἀναφωνήσωμεν:

Ζήτω τὸ ἔθνος. Ζήτω ὁ Ἕλλην. στρατὸς. Ζήτω τὸ Ἑλλ. Πυροβολικόν.

κόν.

Τὰ θερμότηα καὶ ἐμπνευσμένα λόγια του καὶ ἡ παλλομένη ἀπὸ συγκινήσιν φωνὴ του ἐπροκάλεσαν τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν ὀπλιτῶν, τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν λοιπῶν παριστοιμένων, οἵτινες ἐξηκολούθησαν ζωηρῶς ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ τοῦ Στρατοῦ ἐνῶ ἡ Μουσικὴ ἀνέκρουε τὸν Ἑθνικὸν Ὑμνον καὶ αἱ σημαὶ ἐκυμαίνοντο σὺν χαιρετισμῷ ἀπὸ ἄλλους συναδέλφους πρὸς τὴν ἰδίαν ὥρα θὰ ἐφύταζον παντοῦ τὴν ὥραν αὐτῆς στρατιωτικὴν ἐφορτὴν.

Μέσα εἰς τοὺς θαυματούστους Στρατιῶνας προσεφέρθησαν κατὰ τὴν καθιερωμένην συνήθειαν λοικοιμαδὲς καὶ ἡ συμπάντι ἐξερρευσεν ἀφθόνως, ἀξιωματικοὶ δὲ καὶ στρατιῶται ἐξορρευσαν ἀδελφηνόμενοι τοὺς Ἑλληνικοὺς χοροὺς καὶ ἐτραγούνησαν διάφορα πατριωτικὰ τραγούδια. Τὴν ἐφορτὴν ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας τῶν ὁ Μέραχος καὶ Παναγιωτόπουλος, ὁ ἀναπληρωτὴς τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ καὶ Βλαχόπουλος ὁ Λοικμῆς τῆς Χωροφυλακῆς καὶ Καργάκος ὁ ἐπιτελάρχης καὶ Ραζῆ καὶ ἄλλοι.

Συνέχεια τῆς ὥρας αὐτῆς ἐφορτῆς ὑπῆρξεν ἡ δοθεῖσα ἀπὸ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πυροβολικοῦ τὴν 7 μ.μ. ὥραν εἰς τὴν ἀπλήτως φωταγωγημένην καὶ θαυμασίως διακοσμημένην διὰ σημειῶν Στρατιωτικῆς Λέσχης, χοροσπερίδος ἥτις παρετάθη πέραν τοῦ μεσονυκτίου μετὰ μεγάλης εὐθυμίας καὶ ζωηρότητος χάρις εἰς τὰς ἀτελευτήτους περιποιήσεις τῶν καὶ ἀξιωματικῶν καὶ ἰδιαίτερος τοῦ ἀντρχου καὶ Μπακοπούλου.

Ἐξ ὅσον εἶχον τὴν εὐτυχίαν νὰ παρευρεθῶν εἰς τὴν ἐκλεκτὴν αὐτὴν

τὴν χοροσπερίδα διακρίνομεν τὸν Μέραχον, καὶ Παναγιωτόπουλον μετὰ τῆς Κυρίας του τοῦς ξένους καὶ. Λιβεράνην καὶ Ραζῆ Μουσταφᾶ Πασᾶ, τὸν Διοικητὴ τῆς Χωροφυλακῆς καὶ Καργάκος τοῦς εἰσαγγελεῖ καὶ. Μαυροπούλου μετὰ τῆς κυρίας του καὶ τῆς θυγατρὸς του τοῦς Κου, Κα, Τριανταφύλλου Ραζῆ, Καταμήτρου, Καζῆ, Τριανταφύλλου, Χατζαροῦ, Μαυρίνη, Βλαχίδου, Δευτεραίου, Νικολέσκου, Μίσου Ε. Χοτζῆ, Γ. Χοτζῆ, Καραγιάννη, Λεβῆ, Στούπη Μαυράδου, Σαλῆ, Ἰωαννίδου, Φασῆ, Διανῆ, Τζοῦ, Κιζαντζῆ, Χρηστοβασίλη, Παπανίκα Λιβαδέου, Τζοῦ, Σαμπολα, Λεβῆ τοῦς Κου, Χορ, Φιληρέα, Βλάχον, Παλάσκου, Λαδῆ, Μπέσσον Παπαχρήστου Βαλδῆμον, Κωστάκη, Παπακώστα, Παρὰνικα καὶ ἄλλους πολλοὺς.

Πρόσκλησις

Τὴν προσεχὴ Κυριακὴν 11 τῆς χρονῆς καὶ ὥραν 11 π.μ. προσκαλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἰωαννίνων «Ὁ Γεώργιος Σταυρὸς» εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν ἐπὶ τὰ γραφεῖα τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου πρὸς ἐκλογὴν νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου συμφώνως τῷ ἀρθρῷ τοῦ καταστατικοῦ.

Ἰωάννινα τῇ 7 Δεκεμβρίου 1912
Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἰωαννίνων

Γ. Ράδος

Ὁ Γ. Γραμματεὺς

Π. Παγώνης

ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΚΑΙ ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ ΜΑΤΑΘΙΑΣ ΤΕΡΓΕΣΤΗ ΕΥΛΕΙΑ

Ἑλάτη καὶ Πεύκη Κορινθίας

Ρόμπολο, Ὁξιά καὶ Φλαμούρο

Εἰσαγωγὴ ξυλείας Πίτσας - πιν καὶ Ντούγλας Φι

καταλλήλου καὶ διὰ τὴν κατασκευὴν Λέμβων

Ἀντιπροσώπος διὰ τὴν Ἑπείρου
ΔΙΕΝ ΜΑΤΣΙΑΣ - Πρόεδρος

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀθῆναι 7. (Τοῦ Διευθυντοῦ μας). Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Ἑπαιρωτικοῦ Λαοῦ διὰ τὰς ἐπισημαστικὰς τῆς Ἑπείρου ἐνεργήσαμεν: Γούδας, Μπότσαρης, Χρηστοβασίλης, Μαυρομάτης καὶ λοιποὶ Βουλευταὶ Ἑπείρου καὶ ἀνεπτύξαμεν τὴν ἀντισυνταγματικὴν ἀνακλήσεως τοῦ δημοσιευθέντος ἤδη ἀπὸ 11 Νοεμβρίου σχετικοῦ νόμου καὶ παρεστήσαμεν εἰς τὴν βουλὴν τὰς διαχειριστικὰς τοῦ Ἑπαιρωτικοῦ Λαοῦ θέλοντες νὰ διαχειρισθῶμεν διὰ τοπικῶν ἐφοροεπιτροπῶν τὰς Ἑπαιρωτικὰς Κοινότητας περιουσίας. Γενικευθεῖσης τῆς συζήτησεως, ὁ Τσαλδάρης ἐψέξε δορυμύτατα τὸν καὶ Παπαναστασίου τοῦ θέματος τῆς ἀκυρώσεως τοῦ νόμου ὃν μόνον ἀπόφασις Βουλῆς ἡδύνατο νὰ ἀκυρώσῃ, οὐχὶ δὲ ἀντισυνταγματικὴ πράξις κυβερνήσεως. Τὸ ζήτημα θὰ συζητηθῇ ἐκ τῶν εἰς ἡμέραν κοινοβουλευτικοῦ ἐλέγχου.